

Verslag zomerweekend 2019

Van Castricum, via Wijk aan Zee naar Santpoort.

We verzamelden in het restaurant van het archeologisch centrum "Huis van Hilde" bij station Castricum. De bediening stond totaal verbijsterd foto's te maken, zo druk hadden ze het op dat tijdstip nog nooit meemaakt.

Rond half twaalf was de hele club van ongeveer 30 wandelaars compleet, en om te voorkomen dat de hele dag verspild zou worden met gezellig bijpraten en kennismaken, werden we vriendelijk doch dringend op pad gestuurd door Ferrant. Het weer was redelijk, de routebeschrijving was uitstekend, en de kaarten onovertroffen. De spreiding van de groep werd keurig in de hand gewerkt door een

uitermate traag werkend apparaat dat ons van toegangskarten voor het duingebied moest voorzien. Zelfs daar was aan gedacht door het voorbereidingsteam. De keuze bestond uit een wandeling van 13 km, voor de deelnemers die niet voor goud gaan, en een wandeling van 20 km voor de echte liefhebbers.

Het groepje van 5 man/vrouw die gekozen had voor de 13 km, liep aanzienlijk vertraging op bij een verplichte pauze omdat de jongste deelnemer het een geweldige sfeer verhogend plan vond om onderweg warme chocomelk te gaan koken, hartje zomer.

Nadat het ongeveer een maand bloedheet en kurkdroog geweest was in Nederland, bleek het uitgerekend tijdens ons zomerweekend nogal tegen te vallen met koel weer en in de middag genoeg regen om lekker nat te worden, maar niet genoeg om een jack aan te trekken.

Waar de 13 km-ploeg bijna over de wilde runderen heen moest klimmen om de route te volgen, werd er door de 20 km-lopers, die na ons kwamen, gemeld dat ze op die plek niets gezien hadden! Twee mogelijkheden: die beesten zijn zich rot geschrokken door onze aanblik en met hun staart tussen de poten op de vlucht geslagen, óf de deelnemers van de lange route waren zó uitgeput door het sjokken door het mulle zand, dat ze alleen maar de neuzen van hun schoenen hebben gezien.

De regen zette zich gestaag door en tegen de tijd dat de wandelaars van de korte route bijna droog waren en aan hun derde biertje zaten, kwamen de échte wandelaars binnendruipen (druppelen)

Het huis bleek prima in orde, menig hotel kan hier niet aan tippen, schoon, ruim en fris, en mooi gelegen aan de rand van Wijk aan Zee. Alles was keurig geregeld door Hans, zodat iedereen snel zijn intrek kon nemen in de toebedeelde kamers.

Het koken verliep volgens het bekende stramien, onder de bezielende leiding van Noor, ogenschijnlijk vanzelf, als je alle voorbereidingen en boodschappen even buiten beschouwing laat. En ook voor de afwas waren ruim voldoende vrijwilligers. Je kon je kont niet keren in het spoelhok.

Na een rustige gezellige avond en een goede nachtrust, waren de eerste wandelaars weer vroeg op.

Zondag begon met een gevalletje keuzestress: een vroege wandeling of een late wandeling. Vertrok je vroeg dan kon je een bezoek brengen aan de Ruïne van Brederode en vertrok je laat kon je lekker lang van het strand genieten.

Dit werd veroorzaakt doordat de veerdienst over de IJmond naar de haven van IJmuiden maar een paar keer per dag vaart. Jammer maar onvermijdelijk was dat de groep elkaar daardoor bij het eindpunt niet meer kon ontmoeten.

Het weer klaarde in de ochtend zienderogen op en de late wandelaars hadden ruim de tijd om zelfstandig bunkers te verkennen, wat natuurlijk veel leuker is dan een Bunkermuseum.

Niettemin zagen ze zich helaas gedwongen een tijdlang in het zonnetje op het terras van een strandpaviljoen te moeten wachten op de veerboot, terwijl de 5 dappersten zich in zee waagden.

Ondanks het strand (en terras)plezier waren we toch keurig op tijd bij de veersteiger, en werden we keurig overgezet door de watertaxi. Leuke onderbreking van de wandeling, evenals de bunkers en het strand zelf natuurlijk.

Aan de overkant werd de wandeling voortgezet en liep (zat) uiteindelijk iedereen bij elkaar.

Onderweg hebben we nog herten gespot in Duin en Kruidberg en vlak voordat de Oranje Leeuwinnen hun finale begonnen, nam iedereen afscheid van elkaar, met het goede voornemen elkaar bij het zeilweekend, Herfsthike, de Paastocht of volgend jaar bij het Zomerweekend weer te ontmoeten.

